

Kopi som medsendes til 180.

Bendik Aarberg,
Bøkkergt. 16,
5035 Sandviken.

Bergen, den 28/5 - 90.

Herr Knut Baardseth,
Stange.

113122

Jeg sender hermed noen brev fra mangeårig korrespondanse med en krigsseiler-venn, som etter krigen bosatte seg i Australia. Jeg hadde ikke kontakt med ham før i 1972. Egentlig var det en bror av ham, Berthel Karlsen, jeg kom i kontakt med etter min hjemkomst etter langt fravær, og fortellingen begynner med ham.

Berthel var hjemmefront, vistnok en slags områdesjef. I 1945 tok han min sønn i forsvar overfor en del gutter, og de ble dermed gode venner, og holdt sammen. Da jeg kom hjem ble jeg også kjent med ham. Hans far hadde drevet et møbelverksted, som Berthel overtok, og hvor han drev med garasjeporter, og det ble til at jeg førte regnskapene. Berthel forandret mening ang. okkupasjonen og den norske regjering. Han korresponderte med sin bror i Australia, og fortalte om oss, så han kjendte meg av omtale før jeg kom i kontakt med ham. Berthel og jeg var på mange turer sammen, både innen- og utenlands, og kom svært godt overens. Dessværre døde han i 1972. Han var ugift og uten livsarvinger, men hadde skrevet testamente. I dette hadde han oppnevnt sin bror med 50 %. 2 kusiner med 15 % hver, og 2 ungdommer, som hadde vært meget hjelpsom på verkstedet med 10 % hver. - Men så kommer det rare: Før noen fordeling fant sted skulle jeg uten vederlag få ta ut hva jeg ønsket meg av innbo og løsøre. Og der var meget å ønske seg. Og min sønn ble oppnevnt som testamentfullbyrder. Tenk deg: en "landssviker" og sønnen som arving og testamentfullbyrder etter en hjemmefront-mann. - En oppnevnt testamentfullbyrder skal godtas av arvingene, og vi ble innkaldt til Skifteretten i den anledning. Men jeg skrev tilbake, at som far til ham, var det ikke riktig av meg å bli med på denne avstemming. Jeg fikk brev tilbake, at jeg måtte møte, for der var kommet brev fra Australia at jeg var oppnevnt av broren til å vareta hans interesser i boet. Dermed fikk jo jeg mere enn 50 % og dermed avgjørelsen. Men jeg avventet de andres stemmer, og da det var enstemmig ble det ikke vanskelig ~~for~~for meg. - Jeg vedlegger gjennpart av brevet mitt av 7/12-72, og fra da av var kontakten mellom oss et faktum. Han har vært på besøk her noen ganger, så vi har også hatt personlig kontakt. Min sønn og svigerdatter har også besøkt ham. Jeg tror ikke han har noe imot at du får disse breve, hvor du sikkert vil finne mye interessant.

Han tegnet ab. på Folk og Land, og har det vistnok fremdeles.

Handwritten signature/initials at bottom left.

Handwritten signature/initials at bottom right.

Bendik Aarberg,
Postboks 1261,
5001 Bergen.

Bergen, den 7/12 - 1972.

Herr Carl Carlson,
Australia.

Bedre sent enn aldri, sies det, og det får jeg si også.

Jeg er altså den som fikk i oppdrag å vareta dine interesser i din bror Berthels dødsbo, - en venn av Berthel, og derfor bruker jeg også du-formen.

Under bobehandlingen har det ikke vært stort å berette. Tiden har gått med til å få mest mulig for eiendommen. Det var snakk om 70.000.- og 75.000.- o.s.v., og selv om noen mente det ikke var mulig å få noe mere, så ble det fortsatt, men når det kunne oppnåes 96.000.- så fant vi ut at det var toppen som kunne oppnåes.

Jeg vedlegger et regnskapssammendrag for boet, og som du vil se var Berthel flink til å ordne opp for seg, så det var ikke stort å ordne opp etter ham. - Jeg vedlegger også brev til og fra Skattefogden vedr. arveavgiftene, som måtte ordnes før den endelige fordeling.

Du vil av disse papirer se alt det økonomiske vedr. boet. Skulle det være noe du vil spørre om, må du bare sende meg noen ord. Det er min sønn Jan som har vært testamentfullbyrder, og jeg har forstått ham slik at han har tatt vare på noen bilder m.m. som han tenkte du ville ha interesse av, og dette var det meningen han ville sende deg.

Berthel var på alder omtrent midt mellom min sønn og meg, og det passet i grunnen godt at vi holdt sammen på turer og privat. Vi 3 var i sept.-66 på biltur i Europa med min sønns bil. I Rüdesheim i Rhindalen sa Jan til Berthel at nå skulle han feire 50 års dagen her. Men jeg blir jo ikke 50 år før neste år, sa Berthel. - Gjør ingen ting, sa Jan, du feirer 50 års dagen her nå, og 49 års dagen i oktober feirer du hjemme neste år, og slik ble det. Vi bekjendtgjorde at Berthel var 50 år, det ble spilt geburtsdagssanegn, og han fikk blomster i restauranten, og hvor han kom fikk han et glass eller en sigar ~~ix~~ i neven. - I Hamburg "dirigerte" han musikken på Sillerthal. Det var vanlig at gjestene gjorde det mot å spandere en omgang øl på musikantene, og moro var det. Tror jeg har noen bilder fra disse festene, og i tilfelle legger jeg dem ved.

Vel, det var egentlig dette oppgjøret jeg syntes jeg nå fikk gjøre rede for, og få det ut av verden. - Og så vil jeg ønske en riktig god jul, og et godt nyttår.

Med hilsen

Bendik Aarberg